

ארבע מיתות פרק שביעי מנהדרין

בסורת
השנים

סירכא נקט . פיה והא דקאמר את אביה ולא נקט לשון ארוסה
ולשון גאולה סירכא נקט וקשה דכלל הספרים כתיב והא
דקאמר את אביה בשריפה ויש לומר דתוך עטם במה עטה והא
שנה את אביה בשריפה כיון שהיא בסקילה ומשני סירכא נקט סירכיה
דקרא דכתיב את אביה היא מחללת
בלש תספק ומיהו קשה ללא ידע
טעמא חלל אחיו נקט את אביה
בשריפה חלל בכלתו לא ידע טעמא
ויל דהא דקתי לא את אביה בשריפה
סירכא נקט משום דבעלמא בתו
בשריפה וכלתו בסקילה :

לעולם כרבי ישמעאל - דלמך ארוסה יתה ולא גאולה והכי קאמר ר' אלעזר
אלעזר את אביה בשריפה, ואת חמיה מחמיה
בסקילה, וכך אדם בהנקה *אמר רבא מאי
שנא: או איד ואידי ממש או אידי ואידי
רשעה: אלא אמר רבא לעולם כרבי וקסבר
ר"א נשואה כארוסה: מה ארוסה דד דנא
מסקינן - לה: מסקילה לשריפה: אה נשואה
דד דנא מסקינן לה מתנה לסקילה: מחמיה
לה ר' תינא הא אידי ואידי ריש ר' יוחנן
קאמר: אלא אמר (רבינא) לעולם ברבנן
ואיפוך את אביה בסקילה ואת חמיה בשריפה
והא דקאמר את אביה סירכא בעלמא
נקט, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב
אמר רב הלכה כרש"א רבין משמיה דרבי
יוס ברבי תינא, אמר רב יוסף הלכתא
למשמיה: אל אביי אלא מעתה שריפת
קדשים לא ליתני הלכתא למשחא אלא
דרוש וקבל שבר, הכא נמי דרוש וקבל שבר!
הכי קאמר הלכתא למה לי סנייא דשמעתא
הלכה קאמר מאי רבי ישמעאל דתינא ורבה
[איש] כהן כי תחל לנות בנערה והיא ארוסה או
הכתוב מדבר, אתה אומר בנערה והיא ארוסה או
אינו אלא אפי' נשואה: תי' איש אשר ינאף
את אשת הורו מות יומת הנואף והנואפת
הכל היו בכרך הנואף והנואפת הוציא הכתוב
בת ישראל בסקילה ובה כהן בשריפתה
כשהוציא הכתוב את בת ישראל לסקילה
ארוסה ולא נשואה, אף כשהוציא הכתוב
בת כהן לשריפה ארוסה ולא נשואה: וקוממיה
ובועלה בכלל ועשיהם לו כאשר זמם
וגו', בועלה מאי כאשר זמם? איכא? אלא
"זוממיה בכלל מיתת בועלה משום שנאמר
ועשיהם לו כאשר זמם לעשות לאחיו" אלא
לאחותו רבי רבי ישמעאל בע אומר אתה
ארוסה ואחת נשואה יצאת לשריפה, יכול
אפילו פגויה נאמר כאן אביה ונאמר דהוה
אביה מה דהוה ונות עם זיקת הבעל אף כאן
ונות עם זיקת הבעל, איך ר' ישמעאל אי
מה להלן נערה והיא ארוסה: את כאן נערה
היא

16 מ"א
17 י"ב אומר
18 א"א א"ב כ"ב
19 א"א מ"ב סקילה
20 א"א א"ב כ"ב
21 א"א א"ב כ"ב
22 א"א א"ב כ"ב
23 א"א א"ב כ"ב
24 א"א א"ב כ"ב
25 א"א א"ב כ"ב
26 א"א א"ב כ"ב
27 א"א א"ב כ"ב
28 א"א א"ב כ"ב
29 א"א א"ב כ"ב
30 א"א א"ב כ"ב
31 א"א א"ב כ"ב
32 א"א א"ב כ"ב
33 א"א א"ב כ"ב
34 א"א א"ב כ"ב
35 א"א א"ב כ"ב
36 א"א א"ב כ"ב
37 א"א א"ב כ"ב
38 א"א א"ב כ"ב
39 א"א א"ב כ"ב
40 א"א א"ב כ"ב
41 א"א א"ב כ"ב
42 א"א א"ב כ"ב
43 א"א א"ב כ"ב
44 א"א א"ב כ"ב
45 א"א א"ב כ"ב
46 א"א א"ב כ"ב
47 א"א א"ב כ"ב
48 א"א א"ב כ"ב
49 א"א א"ב כ"ב
50 א"א א"ב כ"ב
51 א"א א"ב כ"ב
52 א"א א"ב כ"ב
53 א"א א"ב כ"ב
54 א"א א"ב כ"ב
55 א"א א"ב כ"ב
56 א"א א"ב כ"ב
57 א"א א"ב כ"ב
58 א"א א"ב כ"ב
59 א"א א"ב כ"ב
60 א"א א"ב כ"ב
61 א"א א"ב כ"ב
62 א"א א"ב כ"ב
63 א"א א"ב כ"ב
64 א"א א"ב כ"ב
65 א"א א"ב כ"ב
66 א"א א"ב כ"ב
67 א"א א"ב כ"ב
68 א"א א"ב כ"ב
69 א"א א"ב כ"ב
70 א"א א"ב כ"ב
71 א"א א"ב כ"ב
72 א"א א"ב כ"ב
73 א"א א"ב כ"ב
74 א"א א"ב כ"ב
75 א"א א"ב כ"ב
76 א"א א"ב כ"ב
77 א"א א"ב כ"ב
78 א"א א"ב כ"ב
79 א"א א"ב כ"ב
80 א"א א"ב כ"ב
81 א"א א"ב כ"ב
82 א"א א"ב כ"ב
83 א"א א"ב כ"ב
84 א"א א"ב כ"ב
85 א"א א"ב כ"ב
86 א"א א"ב כ"ב
87 א"א א"ב כ"ב
88 א"א א"ב כ"ב
89 א"א א"ב כ"ב
90 א"א א"ב כ"ב
91 א"א א"ב כ"ב
92 א"א א"ב כ"ב
93 א"א א"ב כ"ב
94 א"א א"ב כ"ב
95 א"א א"ב כ"ב
96 א"א א"ב כ"ב
97 א"א א"ב כ"ב
98 א"א א"ב כ"ב
99 א"א א"ב כ"ב
100 א"א א"ב כ"ב

הלכתא למשחא

בפרק ב"ט
בזבחים (מה) פריך
נמי הכי והא דפסקין הלכה כר' יוסי
(ב"מ) * יוחסין (קדושין דף ע"ב)
דשחי' זמורים ליתיה בזה"ו שלח
להתירק ממשפחה שאין ידועות
דנמזור שאין ידוע מיירי, ובפ"ק
דיומא (ר' יג' וס') דפסקו כרבי
יוסי ר'אשון חור לטבריה *לגשיא
או פרנס שנתמנה על היטרי ועבר
ממחה האונס, מיהו בס"פ החלטה
(פנחות כ"ג וס') קשה דפסק ר' יוחנן
כרבה * (שאל) בן סחאי, ונראה דכ"ס
יוסף פריך דוקא הכי דכ"ס וס' ב"ט
(זבחים ד' מה) ובר"י חיים פירש
דלא פריך ללא היכא דהיכא תרי:
שהוא למשחא וגם עשה חיבורא
כיון דליכא נפקותא אלא על ידי חיבור
פריך ללא * (שאל) כ"ס ללא
לישב לישני דשמעתין דמסקי, אבל
הכך יס נפקותא חיבור והיכא אף
על גב דהי למשחא:

לא אחיו ולא לחוסר

מדכתיב היא ולא טעלה
היא ולא זוממיה ויל דהי מהיא לחתא
לא הוה ממעטין זוממיה משום
דבעין כלשר זמם קמיל לחיו ולא
לחוסר ולי מהסם היא הי"מ היכא
דמעידין נמי על הטעל:
ורבי ישמעאל סבר מדקח"ל בת
זבת כו' . וח"ה הכי ס"ד
הדר ביה דלס קן בת זבת למה
ליה * דהא לא אחא בת זבת אלא
לאפקי גמ"ש ויל דלא חימא דוקא
ארוסה מדניא לבעול דמה כשהוא
בת ישראל לסקילה ארוסה ולא גאולה:

רבינו תנאל

אמר רב נחמן אמר
רבה בר אבהו אמר רב
הלכתא כרש"א רבין
משחא דר' יוסי בני
תנא וסמיה רב יוסף
הלכתא למשחא כלסר
דיני נפשה עכשו אין
דנין אין זריכין ו'
הלכתא אלא בימות
המשחא אל אבי
אלא משה שריפת
קדשים נמי ותי ותי יש
עכשו מקרש חקריב
טו קדשים אלא דרוש
וקבל שבר הני נמי
דרוש וקבל שבר וסמיה
סמיה דשמעתא הלכה
סמיה קאמרין מאי
ר' ישמעאל ארשרין
ל' עולה אל כ"י ישמעאל
הנינו בת כהן כי תחל
לנות בנערה ארוסה
והכתוב מדבר רבי רבי
ישמעאל רבי עקיבא
אמר אתה ארוסה ואתה
בנערה יצאת לשריפה
יכול אמר רבי רבי רבי
דו אל רבי עקיבא
ישמעאל אחי בת זבת
או דרוש כלשר היה
לו לשר בת כהן כי תחל לנות למה אמר רבתי ר' יוחנן
בנשואה אפי' פגויה בת כהן נמי שוינתה כשרה ואסי' בעינן ונות עם זיקת הבעל ומייתי לה ר' יוחנן בנשואה ורבי ר' יוחנן
דמי

הלכתא למשחא

בפרק ב"ט
בזבחים (מה) פריך
נמי הכי והא דפסקין הלכה כר' יוסי
(ב"מ) * יוחסין (קדושין דף ע"ב)
דשחי' זמורים ליתיה בזה"ו שלח
להתירק ממשפחה שאין ידועות
דנמזור שאין ידוע מיירי, ובפ"ק
דיומא (ר' יג' וס') דפסקו כרבי
יוסי ר'אשון חור לטבריה *לגשיא
או פרנס שנתמנה על היטרי ועבר
ממחה האונס, מיהו בס"פ החלטה
(פנחות כ"ג וס') קשה דפסק ר' יוחנן
כרבה * (שאל) בן סחאי, ונראה דכ"ס
יוסף פריך דוקא הכי דכ"ס וס' ב"ט
(זבחים ד' מה) ובר"י חיים פירש
דלא פריך ללא היכא דהיכא תרי:
שהוא למשחא וגם עשה חיבורא
כיון דליכא נפקותא אלא על ידי חיבור
פריך ללא * (שאל) כ"ס ללא
לישב לישני דשמעתין דמסקי, אבל
הכך יס נפקותא חיבור והיכא אף
על גב דהי למשחא:

לא אחיו ולא לחוסר

מדכתיב היא ולא טעלה
היא ולא זוממיה ויל דהי מהיא לחתא
לא הוה ממעטין זוממיה משום
דבעין כלשר זמם קמיל לחיו ולא
לחוסר ולי מהסם היא הי"מ היכא
דמעידין נמי על הטעל:
ורבי ישמעאל סבר מדקח"ל בת
זבת כו' . וח"ה הכי ס"ד
הדר ביה דלס קן בת זבת למה
ליה * דהא לא אחא בת זבת אלא
לאפקי גמ"ש ויל דלא חימא דוקא
ארוסה מדניא לבעול דמה כשהוא
בת ישראל לסקילה ארוסה ולא גאולה:

רבינו תנאל

אמר רב נחמן אמר
רבה בר אבהו אמר רב
הלכתא כרש"א רבין
משחא דר' יוסי בני
תנא וסמיה רב יוסף
הלכתא למשחא כלסר
דיני נפשה עכשו אין
דנין אין זריכין ו'
הלכתא אלא בימות
המשחא אל אבי
אלא משה שריפת
קדשים נמי ותי ותי יש
עכשו מקרש חקריב
טו קדשים אלא דרוש
וקבל שבר הני נמי
דרוש וקבל שבר וסמיה
סמיה דשמעתא הלכה
סמיה קאמרין מאי
ר' ישמעאל ארשרין
ל' עולה אל כ"י ישמעאל
הנינו בת כהן כי תחל
לנות בנערה ארוסה
והכתוב מדבר רבי רבי
ישמעאל רבי עקיבא
אמר אתה ארוסה ואתה
בנערה יצאת לשריפה
יכול אמר רבי רבי רבי
דו אל רבי עקיבא
ישמעאל אחי בת זבת
או דרוש כלשר היה
לו לשר בת כהן כי תחל לנות למה אמר רבתי ר' יוחנן
בנשואה אפי' פגויה בת כהן נמי שוינתה כשרה ואסי' בעינן ונות עם זיקת הבעל ומייתי לה ר' יוחנן בנשואה ורבי ר' יוחנן
דמי

היא רבתי ר' יוחנן בנשואה אפי' פגויה בת כהן נמי שוינתה כשרה ואסי' בעינן ונות עם זיקת הבעל ומייתי לה ר' יוחנן בנשואה ורבי ר' יוחנן דמי